

**UCHWAŁA NR XLI/237/14
RADY POWIATU JELENIOGÓRSKIEGO**

z dnia 26 czerwca 2014 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Jeleniej Górze

Na podstawie art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.) i art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013 r., poz. 595 z późn. zm.) Rada Powiatu Jeleniogórskiego uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę Pana ..... z dnia 10 kwietnia 2014 r. na nieprawidłowe i biurokratyczne postępowanie dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Jeleniej Górze.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Jeleniogórskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Rafał Mazur

Uzasadnienie

W dniu 16 kwietnia 2014 r. wpłynęła do Rady Powiatu Jeleniogórskiego skarga Pana ..... na nieprawidłowe i biurokratyczne wobec niego postępowanie Powiatowego Urzędu Pracy w Jeleniej Górze, w wyniku czego ma poczucie nękania jego osoby przez organ administracji publicznej i utrzymywanie w ciągłym stanie niepewności co do jego sytuacji. Rozpoznając skargę na nieprawidłowe i biurokratyczne postępowanie, w oparciu o art. 231 i art. 229 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.) oraz w związku z art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013 r. poz. 674 z późn. zm.) skarga została przesłana do Wojewody Dolnośląskiego pismem znak: BRP. 1511.1.2014 z dnia 23.04.2014 r. Wojewoda Dolnośląski pismem znak: PS-P.1411-4.2014 z dnia 02.05.2014 r. zgodnie z art. 229 pkt 4 Kpa przekazał skargę, jako sprawę związaną z przeciwdziałaniem bezrobociu oraz aktywizacją lokalnego rynku będących zadaniem własnym powiatu, do rozpatrzenia Radzie Powiatu Jeleniogórskiego. Jednocześnie poinformował, że niektóre z zarzutów podniesionych w skardze zostaną zbadane przez Dolnośląski Urząd Wojewódzki w trybie nadzoru. W celu przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego treść skargi, wraz z pismami dotyczącymi sprawy przekazano do rozpoznania Komisji Rewizyjnej, właściwej do prowadzenia postępowań wyjaśniających w przedmiocie zasadności skarg kierowanych do Rady Powiatu Jeleniogórskiego zgodnie z zapisem § 2 uchwały nr XXXV/205/13 Rady Powiatu Jeleniogórskiego z dnia 28 listopada 2013 r. Komisja Rewizyjna zapoznała się ze skargą na posiedzeniu w dniu 30 kwietnia 2014 r., po czym przeprowadziła postępowanie wyjaśniające na posiedzeniu w dniu 15.05.2014 r. br. i w dniu 17 czerwca 2014 r. Zwróciła się także do rady prawnej o wyjaśnienie kwestii właściwości rozpatrzenia jej przez Radę Powiatu oraz zachowania terminów wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Komisja Rewizyjna Rady Powiatu Jeleniogórskiego z uwagi na wskazanie w skardze przez skarżącego, że cała dokumentacja dotycząca sprawy znajduje się w Powiatowym Urzędzie Pracy w Jeleniej Górze wystąpiła z pismem do dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy o odniesienie się do zarzutów podniesionych w skardze w aspekcie danych zawartych w dokumentacji znajdującej się w posiadaniu Powiatowego Urzędu Pracy. Na posiedzeniu w dniu 15 maja br. Komisja Rewizyjna zapoznała się z wyjaśnieniami Pani Urszuli Filipczuk - dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Jeleniej Górze odnośnie zarzutu nieprawidłowego i biurokratycznego postępowania w stosunku do skarżącego ..... Jak wynika z przedłożonych Komisji Rewizyjnej wyjaśnień, skarżący poręczył pożyczkę z Funduszu Pracy na utworzenie dodatkowych miejsc pracy dla 10 osób bezrobotnych. Spłata pożyczki miała nastąpić w 18 miesięcznych ratach. Wobec nie wywiązania się Pożyczkobiorcy z obowiązku zatrudnienia osób bezrobotnych, tym samym nie dotrzymania warunków zawartych w umowie pożyczki z dnia 09.11.1993 r. z ówczesnym Rejonowym Urzędem Pracy w Jeleniej Górze: 1) Urząd ten wypowiedział przedmiotową umowę w grudniu 1993 roku zobowiązując Pożyczkobiorcę do zwrotu całej kwoty wraz z odsetkami; 2) Po bezskutecznym upływie terminu do zwrotu pożyczki, RUP w Jeleniej Górze wystąpił z pozwem do Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w marcu 1994 roku. Sąd wydał nakaz zapłaty na pozwanych: Pożyczkobiorcę i 6 Poręczycieli w tym także skarżącego; Pożyczkodawca wystąpił do komornika o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wobec Pożyczkobiorcy. Wierzyciel po otrzymaniu dalszych tytułów wykonawczych wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko pozostałym dłużnikom solidarnym, w tym także wobec skarżącego. Komornik poinformował Sąd Rejonowy, że nastąpił zbieg egzekucji sądowej i administracyjnej w stosunku do ruchomości i wierzytelności dłużnika (także przez Urząd Skarbowy, na rzecz którego wierzytelności zaspokajane są w pierwszej kolejności). We wrześniu zakres postępowania egzekucyjnego rozszerzono o objęcie egzekucją maszyny i urządzenia. Pożyczkobiorca wniósł o zawieszenie egzekucji proponując dobrowolną spłatę uzasadniając to znacznym obciążeniem finansowym z uwagi na dokonywanie wpłat na konto RUP oraz zwracanie poręczycielom zajętych przez komornika części wynagrodzeń. Proponowane przez Pożyczkobiorcę warunki spłaty należności nie zostały dotrzymane. Pożyczkodawca odmówił zawieszenia egzekucji; 3) W 1996 i 1997 roku czterej dłużnicy (w tym skarżący) złożyli wnioski z propozycją dobrowolnej spłaty, które zostały rozpatrzone pozytywnie. Postępowanie egzekucyjne zostało zawieszono; 4) W grudniu 2002 roku wobec zaprzestania regulowania należności przez tych dłużników (w tym skarżącego) przesłano im wezwanie do zapłacenia należności głównej wraz z odsetkami; 5) Dłużnicy ci ponownie wystąpili do Wierzyciela z wnioskiem o zawieszenie naliczania odsetek i zaliczenia ich wpłat na spłatę kwoty głównej (luty 2003 r.). Powiatowy Urząd Pracy w Jeleniej Górze zaproponował zawarcie ugody na dogodnych warunkach, określających sposób podziału wpłat w stosunku 90% na rzecz spłaty należności głównej, a 10% na poczet odsetek. Troje dłużników w tym skarżący odmówili w dniu 21.03.2003 r. podpisania ugody i w połowie roku 2003 wnieśli o wyjaśnienie sposobu księgowania wpłaconych kwot oraz podstawy prawnej naliczania odsetek, po trzech tygodniach otrzymali odpowiedź od Wierzyciela (jako podstawę prawną wskazano art. 451 Kodeksu cywilnego oraz wyrok SN z dnia 24.01.2002 r. –sygn. III CKN 495/2000). Wezwano dłużników do podjęcia spłat należnych kwot w terminie 14 dniowym. W sierpniu 2003 r. tych troje dłużników złożyło wniosek o prześięgowanie wpłaconych kwot i umorzenie odsetek. Powiatowy Urząd Pracy odmówił przeliczenia. Kolejne wezwanie do podjęcia spłat skierowane zostało do dłużników we wrześniu.

W październiku w/w dłużnicy solidarni ponownie zwrócili się o prześięgowanie wpłaconych kwot. W listopadzie rozszerzono postępowanie egzekucyjne o pozostałych dłużników, w związku z uzyskaniem informacji o ich źródłach dochodów. W grudniu 2003 r. PUP udzielił odpowiedzi na wniosek informując także, że brak jest podstaw prawnych do zmiany sposobu księgowania; 6) W marcu 2004 r. skarżący zwrócił się z pismem do Powiatowej Rady Zatrudnienia o wyrażenie zgody na prześięgowanie wpłaconych kwot na poczet wierzytelności głównej. W odpowiedzi wskazano na brak podstaw prawnych do umorzenia odsetek oraz prześięgowania. Na wniosek PUP Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze postanowił oddalić wniosek o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko pożyczkobiorcy, wskazując na okoliczności wymienione w art. 788 Kodeksu postępowania cywilnego PUP złożył wniosek do Sądu o wyjawienie majątku dłużników. Wierzyciel wykonał czynności mające na celu skierowanie egzekucji do nieruchomości. Z uwagi na miejsce zameldowania pożyczkobiorcy Sąd Rejonowy przekazał sprawę według właściwości do rozpatrzenia Sądowi Rejonowemu w Oleśnicy. Dłużnicy w sierpniu 2004 r. skierowali do Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej prośbę o wyrażenie zgody na dokonanie przez PUP prześięgowania wpłaconych kwot na poczet należności głównej. Ministerstwo potwierdziło prawidłowe działanie PUP w Jeleniej Górze. Skarżący we wrześniu wystąpił z wnioskiem do dyrektora PUP o zorganizowanie spotkania ze wszystkim Poręczycielami. Powiadomiono wszystkich dłużników solidarnych o terminie spotkania ustalonego na dzień 24 października 2004 r. Dłużnicy nie zgłosili się w ustalonym terminie. Na wniosek Wierzyciela Komornik Sądowy rozszerzył postępowanie egzekucyjne na pozostałych dłużników solidarnych, w tym skarżącego; 7) Wierzyciel ponownie zaproponował dłużnikom spotkanie w październiku 2006 r. Pełnomocnik dłużników przedłożył Staroście Jeleniogórskiemu wniosek - prośbę o umorzenie należności dołączając do wniosku oświadczenia majątkowe dłużników. Przeprowadzono postępowanie wyjaśniające ustalając, że spośród dłużników tylko skarżący nie osiąga dochodu, gdyż posiada status osoby bezrobotnej. Wobec takiego stanu faktycznego i prawnego Starosta decyzją z dnia 10.11.2006 r. odmówił umorzenia niespłaconej części pożyczki. Pełnomocnik dłużników wniósł do Wojewody Dolnośląskiego odwołanie od decyzji Starosty; 8) W styczniu 2007 r. Wojewoda uchylił zaskarżoną decyzję w całości i przekazał sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia i szczegółowego przeanalizowania sytuacji finansowej każdego z dłużników. Wojewoda uchylił również zaskarżoną decyzję Starosty Jeleniogórskiego z dnia 22.05.2007 r. o odmowie umorzenia niespłaconej należności pieniężnej i przekazał sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia i zajęcia stanowiska decyzyjnego po zasięgnięciu opinii Powiatowej Rady Zatrudnienia w Jeleniej Górze oraz sprostowanie tytułu wykonawczego. PUP postanowieniem z dnia 22.10.2007 r. zawiesił z urzędu w całości postępowanie oraz złożył wniosek w Sądzie Rejonowym o sprostowanie nakazu zapłaty w zakresie oznaczenia pozwanego poprzez wskazanie, że personalnie dłużnikiem jest pożyczkobiorca z imienia i nazwiska a nie nieistniejąca już firma, którą prowadził. Pełnomocnik dłużników solidarnych wniósł zażalenie na to postanowienie Sądu Rejonowego. Sąd odrzucił zażalenie pozwanych. 9) W styczniu 2008 r. Komornik Sądowy zajął wynagrodzenia za pracę dwóm dłużnikom. Starosta wystąpił z wnioskiem o zawieszenie tego postępowania egzekucyjnego, które Komornik zawiesił. Powiatowy Urząd Pracy w Jeleniej Górze w lutym wystąpił z wnioskiem o ustalenie adresu pożyczkobiorcy do Centralnego Biura Adresowego w Warszawie. Następnie podjął zawieszony postępowanie na wniosek Pełnomocnika solidarnych dłużników (6 poręczycieli). Ustalenie adresu nie zmieniło sytuacji, gdyż Pożyczkobiorca nie posiadał nieruchomości. W kwietniu 2008 r. Powiatowa Rada Zatrudnienia w Jeleniej Górze zaopiniowała negatywnie umorzenie należności z tytułu pożyczki przyznanej z Funduszu Pracy w 1993 roku na utworzenie 10 dodatkowych miejsc pracy dla osób bezrobotnych z uwagi na brak przesłanek określonych w art. 18 ust. 4 a ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu. Starosta Jeleniogórski ponownie odmówił umorzenia należności. W maju Komornik Sądowy zajął wynagrodzenie za pracę oraz udziały i zyski w spółce pożyczkobiorcy. W miesiącu wrześniu Wojewoda Dolnośląski złożył w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym we Wrocławiu odpowiedź na skargą dłużników na decyzję Wojewody z 28.05.2008 r. wnosząc o oddalenie skargi. WSA oddalił skargę (dokumentacja u Wojewody). W latach 2008-2009 Komornik Sądowy w Jeleniej Górze prowadził postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikom solidarnym. Komornik Sądowy we Wrocławiu poinformował Wierzyciela o trudnościach występujących w prowadzonym przez niego postępowaniu wobec jednego z dłużników (pożyczkobiorcy). 10) W 2010 roku na wniosek dwóch dłużników Starosta Jeleniogórski wydał decyzję o rozłożeniu na raty spłaty kwoty zadłużenia. Na wniosek Wierzyciela o zawieszenie postępowania egzekucyjnego wobec tych dłużników Komornik Sądowy wstrzymał czynności egzekucyjne. W lipcu 2010 r. do PUP wpłynął odpis skargi ..... o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia z nakazem zapłaty, które jego zdaniem stanowi podstawę do umorzenia w całości wszelkich czynności egzekucyjnych. Jak wskazał PUP stanowisko to jest błędne, gdyż dotyczy skargi na czynności egzekucyjne, a treść jego uzasadnienia w żadnej mierze nie wskazuje aby można było z niego wywodzić, iż dług powinien ulec umorzeniu z powodu przedawnienia, bowiem orzeczenie Sądu Rejonowego – Wydział Cywilny w Jeleniej Górze odnosi się tylko do konkretnego postępowania egzekucyjnego. W ocenie PUP skarżący ..... myli dwa różne pojęcia prawne tj. umorzenie długu – twierdząc o „nie istnieniu już zadłużenia” i umorzeniu z mocy prawa

na podstawie art. 823 kodeksu postępowania cywilnego konkretnego postępowania egzekucyjnego. 11) Ponadto Wierzyciel otrzymał odpis postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12.10.2011 r. ze skargi ..... o stwierdzenie niezgodności z prawem nakazu zapłaty, w którym Sąd odrzucił skargę na podstawie art. 4246 §1 i § 2 Kpc. 12) W roku 2012 Komornik Sądowy we Wrocławiu poinformował Wierzyciela, że postępowanie wobec dłużnika (pożyczkobiorcy) będzie umorzone z powodu bezskutecznej egzekucji. Na wniosek Wierzyciela Komornik zawiesił postanowieniem z dnia 16.02.2012 r. postępowanie egzekucyjne prowadzone w sprawie KM 483/08 oraz w dniu 10.11.2012 r. Komornik Sądowy w Jeleniej Górze umorzył postępowanie w sprawie KM 3350/03 przeciwko pozostałym dłużnikom solidarnym. 13) Pismem z dnia 28.01.2013 r. skarżący złożył zarzut przedawnienia roszczenia Wierzyciela, uzasadniając, iż upłynął okres ważności tytułu wykonawczego. PUP odpowiadając na to pismo poinformował go, że zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 Kodeksu cywilnego, każda czynność prawna przerywa bieg przedawnienia, a ważność tytułu wykonawczego biegnie od początku na okres następnych 10 lat. W ramach czynności windykacyjnych, Wierzyciel pismem z dnia 27.02.2013 r. zaproponował tym wszystkim dłużnikom aby złożyli propozycje dobrowolnej spłaty zadłużenia. Komornik Sądowy we Wrocławiu postanowieniem z dnia 08.04.2013 r. umorzył postępowanie egzekucyjne wobec dłużnika (pożyczkobiorcy). Stanowisko Komisji Jak wykazano w postępowaniu wyjaśniającym wykonano szereg czynności proceduralnych niezbędnych i wynikających z określonych działań stron uczestników, w tym dłużników solidarnych i skarżącego. Skarżącemu wskazano, że umorzenie należności od strony prawnej było owszem możliwe w oparciu o art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu. Niemniej przepis ten warunkuje ewentualne umorzenia zobowiązań tylko w przypadku gdy wszyscy dłużnicy spełniają warunki do tego umorzenia, o czym powiadomiło skarżącego także Ministerstwo Gospodarki i Pracy w odpowiedzi na jego pismo z dnia 9 sierpnia 2004 r. wskazując, także na charakter uznaniowy decyzji wydawanych przez Starostę w tym zakresie, gdzie Starosta wydając decyzję o umorzeniu pożyczki czyni to w ramach istniejącej umowy pożyczki. Ministerstwo wskazało ponadto na prawidłowość rozliczanych kwot wpłaconych przez dłużników z tytułu zaciągniętej pożyczki, gdyż zgodnie z art. 451 §1 Kodeksu cywilnego „Dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić. Jednakże to, co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne”. Postępowanie dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Jeleniej Górze w zakresie rozpatrzenia zarzutów podniesionych przez skarżącego ..... w skardze z dnia 10.04.2014 r. Komisja Rewizyjna ocenia jako zgodne z prawem. Stwierdzić należy, że od daty wydania nakazu zapłaty przez Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze w 1994 roku z przerwami prowadzona jest egzekucja przeciwko dłużnikom, przy czym przerwa w działaniach nigdy nie była dłuższa niż 10 lat (okres przedawnienia roszczeń z tytułu wykonawczego wynosi 10 lat od daty jego wydania, tak stanowi Kodeks cywilny w art. 125). Bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Zatem mimo umorzenia postępowania egzekucyjnego, Wierzyciel zachowując wyżej wymienione terminy może skutecznie prowadzić egzekucję na podstawie tytułu wykonawczego. Bezpodstawnym jest także zarzut skarżącego ..... o wykazaniu długu nieistniejącego lub o braku jego „wyksięgowania” oraz zarzut wadliwego naliczania odsetek, które naliczono jako „ustawowe” według zmiennych stóp procentowych obowiązujących w latach 1994-2014 (w trakcie 2011 roku trwała egzekucja przeciwko pozostałym dłużnikom). Wskazać należy, że żadna z propozycji Wierzyciela nie była aprobowana przez dłużników domagających się tylko przeksięgowania całości wpływów na należność główną lub wnosząc o umorzenie zobowiązań w całości. Dłużnicy solidarni nie wystąpili z inicjatywą mającą na celu rozwiązanie istniejącego problemu np. odroczenia spłat rat, zmianę wysokości rat, sposobu zaliczania wpłaconych kwot. Nie wyrazili zgody na zawarcie ugody proponowanej przez Wierzyciela od 2003 roku. Również radca prawny obsługujący Radę Powiatu Jeleniogórskiego w swojej opinii z dnia 05.06.2014r. sporządzonej na wniosek Komisji Rewizyjnej w niniejszej sprawie wskazał na prawidłowość postępowania dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Jeleniej Górze, wskazując na nieistotne z punktu widzenia przedmiotu skargi, uchybienia: 1) nie wskazanie precyzyjnego terminu załatwienia sprawy w dniach, tygodniach, miesiącach, 2) brak zasięgnięcia opinii Powiatowej Rady Zatrudnienia przy udzielaniu odpowiedzi przez Przewodniczącego tejże Rady, 3) sprostowanie tytułu wykonawczego dopiero na wniosek kolejnego komornika prowadzącego postępowanie egzekucyjne. Wobec powyższego uznaje się bezzasadność zarzutów, skarżącego ..... , dotyczących nieprawidłowego i biurokratycznego postępowania dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Jeleniej Górze w świetle prowadzonych czynności proceduralnych, które podniósł w skardze skarżący ..... Jednocześnie Komisja Rewizyjna zwraca się do Starosty Jeleniogórskiego z wnioskiem o ponowne przeanalizowanie możliwości zaliczenia spłaconych rat pożyczki na poczet należności głównej, a w mniejszej wysokości na poczet odsetek w celu skutecznego wyegzekwowania należności. Rada Powiatu Jeleniogórskiego przyjmuje stanowisko Komisji

Rewizyjnej w sprawie skargi Pana ..... z dnia 10.04.2014 r. i uznaje skargę w całości za bezzasadną.